

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolae per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Med. III. De amore Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](#)

Pro octava Die.

MEDITATIO IV.

DE AMORE DEI.

Scopus.

Augmentum dicti Amoris.

Punctum I.

Considera I. Parabolam de Rege faciente nuptias Filio suo, quam S. Matth. c. 22. sic describit: *Simile fuit regnum cœlorum homini Regi, qui fecit nuptias filio suo. Et misit servos suos vocare invitatos ad nuptias, et non bant venire. Iterum misit alios servos: dicens: dicitis invitatibus: Ecce prandium meum paravi, tauri mei et libella occisa sunt, Et omnia parata sunt: venite ad nuptias illi. autem neglexerunt: Et abiencerunt, aliis in villam, et alius vero ad negotiationem suam: reliqui vero tenuerunt servos ejus, Et contumelij affectos occiderunt. Res autem cum audisset iratus est: Et missis exercitibus suis perdidit homicidas illos, Et cruditatem illorum accendit. Tunc ut servis suis: Nuptia quidem parata sunt, sed qui invenerunt, non fuerunt digni. Ite ergo ad exitus viarum, quoscunq[ue] inveneritis, vocate ad nuptias. Et eis qui eis in vias congregaverunt omnes, quos invenerunt, maledicere bonos: Et impleta sunt nuptia discubentium. Intravit autem Rex ut videret discubentes, Et vidit ibi hominem non vestitum ueste nuptiali. Et ait illi: Amice quoniam huc intrasti non habens uestem nuptialem: at ille omisit. Tunc dixit Rex ministris: ligatis manibus, Et pedibus mittite eum in tenebras exteriores: ibi erit fletus et dolor dentium. Considera, inquam, quam convenienter regnum cœlorum nuptijs comparetur, ut enim nuptia sunt contractus indissolubilis, per quem duas personas ad matrimonium habiles conjuguntur in ordine ad perpetuam cohabitationem, ita in cœlo conjugitur per visionem beatam Anima cum Deo, cīque vinculo indissolubili amorem connectitur, ut perpetuò cum illo habitet, & iuxteret.*

Considera II. Quād omni ex parte felices & præstantes sūt hæ nuptiæ; si enim sponsum consideres, omnia in eo summa sunt; si sponsam, & hæc pulchritudine suâ, & ornamenti omnem humanam estimationem superabit; si nupiale convivium, tale erit, quod appeditum sine fastidio latet; si amicos, omnes secundum cor facti; si thalamum, iterit, in quo solo quies suavissima, nec unquam interrumpta invenietur.

Considera III. Quād æquum sit, ut quivis summè desideret his nuptiis frui, adeoque de veste nuptiali circumspiciat, ex cuius defectu parabolicum istum hospitem à nuptijs excludere esse novimus. Colloquium ad SS. PP.

Punctum II.

Considera I. Quænam sit ista vestis nuptialis, quā induti esse debent, qui ad nuptias istas admitti cupiunt, nimis nam charitas, quā Deus ex toto corde, totis viribus, & ex toto fortitudine diligitur.

Considera II. Quid sit ex toto corde diligere, nimis multa agere & pati pro Deo, id est, non alio fine, quād ut Deo placeas, tuumque erga illum amorem declares.

Considera III. Quantò dignior est nuptialis hospes, tanto elegantiorem quoque ac pretiosiorem vestem plerumque habere soleat, Sacerdotes autem omnes alios homines dignitate longè excellant, quantopere tu studere debetas, ut non vulgarem duntaxat charitatem, sed talem, quæ tantam decent dignitatem, procures. Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Considera I. Quibus mediis talem charitatem obtinere possis, præ reliquis efficax fore judico, si frequenter perpendas motiva amoris, certoque tibi persuadeas, ea in Deo infinites perfectius, quād in creaturis reperiri.

Considera II. Quænam motiva amoris communiter ab Ethicis & Theologis assignari soleant, nimis pulchritudo, bonitas, amor, similitudo. Compara ergo quoad hæc omnia Deum cum creaturis, & vide, quanto perfectius in Deo velut fonte, quād in creaturis reperiantur.

Considera III. Quād facile simul & efficax sit hoc remedium

dium; quis enim sitibundus non malit ex ipso fonte, quin ex lacuna aut cisterna aquam haurire? quis famelitus non malit verum, sapi dissimilumque cibum, quam depeitum simili satiandæ adhibere? quis pauper non malit thesaurum, quin paucos nummos accipere? quæ virgo non potius in spoliis eligat formosissimum juvenem, quam deformem & leporisum Aethiopem? an non ergo & tu illatibi S. Anselmi præclara verba applicabis: *Quid vagaris ē Homuncio, quoniam bona anima & corporis & quare unum bonum, in quo est me bonum, & sufficit.* Colloquium ad Christum illa S. Bernardi verba eum affectu repetendo: IESV summa beatitas, mira cordis sucordias, incomprehensa bonitia, tunc fringat charitas.

Legatur ex lib. 3. de imitatione c. 5. & illa precipue ratione bene perpendantur: Amor volat, currit, & latens, illuc extitit, & non tenetur: dat omnia pro omnibus, & habet omnia in omnibus, quia in uno summo super omnia quietus, et quo omne bonum fluit, & procedit.

MEDITATIO Finalis.

DE GRATIARUM ACTIO NE PRO FELICI SVCESSV EXERCITIORVM.

Scopus.

Fortis & constans Propositorum Executio.

Punctum I.

Considera I. Parabolam de arbore fici, quam S. Lucas 13. sic narrat. Arborem fici habebat quidam plantan in vinea sua, & venit quarens fructum in illa & non inventus. Dixit autem ad Cultorem vineæ: Ecce anni tres sunt in quo venio quarens fructum in sicolinea hac, & non inventus succide ergo illam: ut quid etiam terram occupat? at illus respondens dicit illi: Domine, dimitt me illam & hec annus usque dum fodiam circa illam, & mittam fierora: Et quidem fecerit, fructum: si in arietem, in futurum faciat eam.

Considera, inquam, quam bene tibi haec parabola applicati queat, quam convenienter tu dicaris arbor illa quae